Οἱ δηλώσεις τοῦ στρατηγοῦ Γρίβα πρός τό «ΒΗΜΑ»

«ΕΣΤΑΛΗΣΑΝ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΝΑ ΜΕ ΔΟΛΟΦΟΝΗΣΟΥΝ»

Ἐκθέτει τούς ὅρους του γιά συμβιβασμό μέ τόν Ἀρχιεπίσκοπο Μακάριο

● Συνέχεια ἀπό τή σελίδα 1

λων. Οὔτε εἶναι δυνατόν νά ἀμφισβητήση τήν πολιτικήν κρίσιν ἡμῶν ἡ ὁποία ἔστω καί ἄν εἶναι «μειωμένη», κατά τούς συνεργάτας τῆς ἐφημερίδος, ἐν τούτοις ἦτο ἀρκετή νά διεξαγάγη ἕνα ἀγώνα 1955—59 μέ ἐπιτυχίαν ἀπό τόν ὁποῖον ἀπουσίαζε ὁ Μακάριος. Ὅπως τιστεύω ὅτι τά μέχρι σήμερον ἀποτελέσματα τῆς ἀκολουθ[illegible] σήμου πολιτικῆς ἐπί τοῦ Κυπριακοῦ δικαιώνουν ὄχι ἐκείνους τούς ὁποίους ὑποστηρίζει εἰς οὗς ἀποδίδονται πολιτικαί ἱκανότητες ἑνός Καβούρ ἤ ἑνός Ἐλευθερίου Βενιζέλου, ἀλλά ἡμᾶς μέ τήν «περιωρισμένην πολιτικήν κρίσιν».

> Σάν εἰσαγωγή στό θέμα τῶν δηλώσεων τοῦ στρατηγοῦ Γρίβα, τό «Βῆμα» δημοσιεύει τό ἀκόλουθο σημείωμα:
>
> **«Τό Βῆμα» λυπεῖται βαθύτατα διότι δέν τοῦ εἶναι δυνατόν νά δημοσιεύση, ὅπως θά ἤθελε, πλήρες καί χωρίς κομμία περικοπή τό κείμενο τῶν ἀπαντήσεων τοῦ στρατηγοῦ Γρίβα στά ἐρωτήματα πού τοῦ ἔθεσε ὁ κ. Γ. Ρωμαῖος. Δυστυχῶς, στήν προτελευταία παράγραφο τῆς ἀπαντή σ ε ω ς τοῦ στρατηγοῦ, ὁ νόμος — καί ὄχι μόνο ἕνας ἀλλά πολλοί νόμοι — ἐπιβάλλουν στήν σύνταξη τῆς ἐφημερίδος ὡρισμένες περικοπές. Οἱ περικοπές αὐτές, χωρίς νά ἀλλοιώνουν τήν ἔννοια τῶν λόγων τοῦ στρατηγοῦ, ἀφαιροῦν ἀσφαλῶς ἀπό ὅσα λέγει ἕνα σημαντι κό στοιχεῖο. Δέν βλέπομε ὅμως κατά ποῖον τρόπον θά μπορούσαμε, ἐμεῖς τούλάχιστον, νά παραθέσωμε ὁλόκληρη τήν παράγραφο αὐτή. Ἴσως ἐκεῖνοι, στούς ὁποίους ἀναφέρεται ὁ στρατηγός Γρίβας, ἴσως κάποια ἀρχή θά ἤθελε — ὅπως ἄλλωστε πιστεύομε ὅτι ἐπιβάλλεται — νά ἐκκαθαρίση τήν ἔννοια τῶν λόγων τοῦ στρατηγοῦ.**

1η ΕΡΩΤΗΣΙΣ

[«Εἰς τμῆμα τῆς Κοινῆς Γνώμης εἰς τήν Ἑλλάδα ἐπικρατεῖ ἡ ἐντύπωσις ὅτι ἐπιδιώκετε τήν ἀνατροπήν τοῦ Μακαρίου. Ἡ ἐντύπωσις αὕτη καλλιεργεῖται καί ἀπό τούς κατά καιρούς ἰσχυρισμούς τῆς κυπριακῆς Κυβερνήσεως περί ἀποκαλύψεως σχεδίων διά τήν προσωπικήν ἐξόντωσιν τοῦ Μακαρίου. Ποία εἶναι ἡ ἀπάντησίς σας;»].

Βιαίαν ἀνατροπήν τοῦ Μακαρίου οὐδέποτε ἐπεζήτησα. Τουναντίον ἐπεζήτησα συνεργασίαν μετά τούτου.

Ἀναφέρω δύο συγκεκριμένας περιπτώσεις.

Τήν μίαν τόν Ὀκτώβριον 1970 δι' ἐπαφῶν μετά τοῦ τότε ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν καί Ἀμύνης κ. Κωμοδρόμου ἀρχικῶς μέσω κ. Ἠλιάδη καί εἶτα τοῦ δικηγόρου Γιαννάκη Δρουσιώτη συνεζητήθη ἡ κάθοδός μου εἰς Κύπρον διά τήν δημιουργίαν ἰσχυροῦ ἐσωτερικοῦ μετώπου πρός ἀποτροπήν ἀντεθνικῆς λύσεως καί συγκεκριμένως τῆς θρυλουμένης τότε λύσεως Λισσαβώνος. Ὅταν τά συζητηθέντα ἐχρειάζετο νά ὑλοποιηθοῦν τότε ἀπεδείχθη ὅτι ἡ συζήτησις ἐκ μέρους τῆς πλευρᾶς τοῦ Μακαρίου ἦτο ἀκαδημαϊκή καί ἐχρησιμοποιήθη ἁπλῶς διά νά ριφθῆ στάχτη στά μάτια μας, διότι ὁ Μακάριος ἤθελε πάντοτε νά ἐμφανίζεται ὅτι «Ἡ Κύπρος εἶμαι ἐγώ» καί οὐδένα ἠνείχετο εἰς τό ἀμπελοχώραφόν του ὅπως θεωρεῖ τήν Κύπρον. Τοῦτο δέ ἀντελήφθησαν καί οἱ συζητηταί μεθ' ἡμῶν. Καί ὄχι μόνον τοῦτο ἀλλά διά νά εἶναι ἀσφαλής καί βέβαιος ὅτι κανείς δέν θά τοῦ διεκδικοῦσε τήν θέσιν ἤρχισε ἀπό πολύ πρίν, νά ἀργανώνη ἐνόπλους ὁμάδας τόσον διά τοῦ ἀνεψιοῦ του Μιχαλάκη ὅσον καί διά τοῦ ἰατροῦ Λυσσαρίδη ὅστις καί διά τοῦ τύπου ἀκόμη ἐπαίρετο ὅτι αἱ ὁμάδες του εἶναι ὁ «ΘΩΡΑΞ τ o ῦ Μ α κ α ρ ί ο υ». Ποῖον ἐσκάπευον νά κτυπήσουν αἱ ἔνοπλοι αὗται ὁμάδες κατά τήν ἐποχήν ἐκείνην; Ποῦ εὑρίσκετο ὁ ἀντίπαλός των;

Θά ἀπηχολοῦν πολύ τούς ἀναγνώστας σας ἐάν ἀπηρίθμουν τάς δολοφονίας ἀγωνιστῶν τῆς Ἑνώσεως διαπραχθείσας ἐν γνώσει τοῦ Μακαρίου καί διά τάς ὁποίας οὐδείς οὐδέποτε ἐλογοδότησε. Εἰς μίαν συγκεκριμένην περίπτωσιν δολοφονικῆς ἀποπείρας κατά τοῦ Κώστα Νικήτα ὁ Μακάριος ποῦ ἀνέφερε τόν δολοφόνον, ἔνθερμον ὀπαδόν του ὁ ὁποῖος ἐν τούτοις ἡμέρας τινας μετά τήν σύλληψίν του ἀφίνετο ἐλεύθερος.

Ὅταν ἦλθον εἰς Κύπρον τόν Σεπτέμβριον τοῦ 1971 δι' οὗς λόγους ἀνέφερα εἰς τήν συνέντευξίν μου πρός τήν ἐφημερίδα ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ συνήντησα πάλιν τήν ἰδίαν ἄρνησιν ἐκ μέρους τοῦ Μακαρίου διά μίαν εἰλικρινῆ καί γόνιμον συνεργασίαν πρός ἀποτροπήν τῶν κατά τῆς Κύπρου ἐπικρεμαμένων κινδύνων. Τάς ἀνταλλαγείσας ἐπιστολάς μεταξύ τοῦ Μακαρίου καί ἐμοῦ ἐδημοσίευσα εἰς τόν τύπον. Συνεπῶς μόνον εἰς τήν σκέψιν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται πῶς θά μείνη εἰς τήν Ἀρχήν ὁ Πρόεδρός των μπορεῖ νά ὑπάρχη μία τοιαύτη ἰδέα ὅτι ἐπιθυμῶ τήν ἀνατροπήν του. Ἐκτός ἐάν νομίζουν ὅτι, δέν μπορεῖ νά ὑπάρξη Κύπρος χωρίς Μακάριον καί δέν πρέπει νά ὑπάρξη λύσις ἐάν αὐτή δέν τήν δώση ὁ Μακάριος. Ἡ μεῖς οὔτε προσωπολάτραι εἴμεθα οὔτε θεωροῦμεν ἑαυτούς μόνον ἱκανούς νά φέρωμεν τήν εὐδαιμονίαν εἰς τήν Κύπρον. Δηλοῦμε ὅμως ὅτι εἴμεθα ἑτοιμοι ν ά α π ό σ χ ω μ ε π ά σ ης π ο λ ι τ ι κ ῆς δ ρ α σ τ η ρ ι ό τ η τ ο ς ἐ ά ν μ ᾶ ς ἐ ξ α σ φ α λ ί σ η τ ι ὅ τ ι ἄ λ λ ο ι ἔ σ τ ω κ α ί χ ω ρ ὶ ς τ ὴ ν ἡ μ ε τ έ ρ α ν σ υ ν ε ρ γ α σ ί α ν δ ύ ν α ν τ α ι ν ά ἐ π α ν α φ έ ρ ο υ ν τ ὸ Κ υ π ρ ι α κ ὸ ν ἐ ς τ ὴ ν ὁ ρ θ ὴ ν ὁ δ ὸ ν τ ῆ ς Α ὐ τ ο δ ι α θ έ σ ε ω ς. Κινητόν μας πάντοτε εἶναι πῶς θά ἐπιτευχθῆ ὁ σκοπός. Δέν ἐξετάζομεν ποῖος ἤ ποῖοι θά τόν ἐπιτύχουν. Ἂς δηλώση ἀκόμη ὁ κ. Μακάριος ὅτι ἀναλαμβάνει ἀγῶνα ὑπέρ τῆς Αὐτοδιαθέσεως καί νά μᾶς ἐξασφαλίση ὅτι θά παραμείνη ἐπ' αὐτῆς τῆς γραμμῆς, καί τότε θά εἴμεθα οἱ πρῶτοι οἱ ὁποῖοι θά τόν χειροκροτήσωμεν

Ὡς πρός τά δηθεν σχέδια κατά τῆς ζωῆς τοῦ κ. Μακαρίου εἶναι ἀνάξια συζητήσεως. Ἐκάστοτε δίδονται ταῦτα εἰς τήν δημοσιότητα διά κατανάλωσιν διά νά στραφῆ ἡ προσοχή τοῦ λαοῦ πρός ἄλλην κατεύθυνσιν ὅταν ὁ Μακάριος εὑρίσκεται εἰς δυσχερῆ θέσιν, ὅπως σή μερον, εἴτε ἀπό ἀπόψεως ἐσωτερικῆς εἴτε ὅταν οἱ οἰωνοί διά τήν λύσιν τοῦ Κυπριακοῦ δέν εἶναι ὐνοϊκοί καί σύμφωνα μέ τάς ἀπόψεις τῶν ἀνεξαρτησιοπλήκτων. Δέν κατώρθωσαν ὅμως ποτέ νά ἀναφέρουν συγκεκριμένα γεγονότα τῆς δηθεν ἐπιζητουμένης ἐξοντώσε ως τοῦ Προέδρου των.

Ἡμεῖς τουναντίον ἔχομεν νά καταγγείλωμεν περιπτώσεις τινας ἀποπειρας δολοφονίας μας καί τάς ὁποίας ἐν τούτοις ἀπεσιωπήσαμεν. Ἡ πρώτη εἶναι ἡ ἐπιχειρηθεῖσα ἐπί τοῦ ἀεροπλάνου Ἀθηνῶν — Κύπρου τό ὁποῖον ἔπεσε παρά τό Καστελλόριζον τό 1966 διά τοῦ ὁποίου ὑπελογίζετο ὅτι θά ἐταξίδευα εὐρισκόμενος τότε εἰς Ἀθήνας. Ἔπεσαν ὅμως ἔξω εἰς τούς ὑπολογισμούς των ὡς πρός τήν ἡμέραν καί ὥραν ἀναχωρήσεώς μου. Ἡ ἀγγλική ἑταιρεία εἰς ἣν ἀνήκε τό ἀεροπλάνον κατόπιν γενομένης ἐρεύνης ἀπεφάνθη, τό δέ πόρισμά της ἐδημοσιεύθη εἰς τόν τύπον, ὅτι ἡ ὀλοσφθορά ἐστρέφετο ἐναντίον μου προσωπικῶς. Παραδόξως ἐτηρήθη σιγή τόσον ἀπό τάς Ἑλληνικάς ὅσον καί τάς Κυπριακάς Ἀρχάς. Ἡ δευτέρα περίπτωσις ἀναφέρεται εἰς ἀναφοράν ἀστυνομικοῦ ἡ ὁποία μοῦ ἐστάλη εὐθύς μετά τήν ἄφιξίν μου εἰς τήν Κύπρον τόν Σεπτέμβριον 1971 συμφώνως πρός τήν ὁποίαν ὁ Μακάριος τοῦ ἔκανε ὑπαινιγμόν γιά νά μέ «καθαρίση». Ἡ τρίτη ἀφορᾶ περίπτωσιν ὑπό τάς παρούσας συνθήκας εἰς Κύπρον. Μοῦ κατηγγέλθη ὑπό εὐύπολήπτου Κυπρίου ὅτι εἰς τόν ἱερόν χῶρον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Κύπρου συνῆλθον διάφοροι παράγοντες Μακαριακοί (τά ὀνόματα τούτων ἔχω) καί ἀπεφασίσθη συγκρότησις ἐκτελεστικοῦ ἀποστάσματος τό ὁποῖον θά προέβαινε εἰς τήν ἐκτέλεσίν μου ὁ ὁποῦδήποτε μέ συνήντα. Συνεπῶς ἄς παύση ἡ θυματοποίησις τοῦ σεπτοῦ Προέδρου των ἡ ὁποία ἀποκλειστικόν σκοπόν ἔχει τήν ἠρωποίησιν του.

2α ΕΡΩΤΗΣΙΣ

[«Ἡ ἔνοπλος δράσις σας χαρακτηρίσθηκε ὡς τρομοκρατική καί ὡς ἐγκυμονοῦσα κινδύνους διά τήν Κύπρον καί διά τήν Ἑλλάδα. Ποία εἶναι ἡ ἀπάντησίς σας;»].

Ἡ ἔνοπλος δράσις ἡμῶν δέν ὑπῆρξεν τρομοκρατική. Τουναντίον αἱ νομιμοι καί παρανομοι ὁμάδες τοῦ Προέδρου τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατιας ἀσκουν ἄνευ προηγουμένου τρομοκρατιαν ἐναντίον τῶν Ἑνωτικῶν πρό της ὁποίας ὠχρια ἡ τ ρ ο μ ο κ ρ α τ ι α τ ο ῦ Χ ά ρ τ ι ν γ κ. Προτείνομεν τήν συγκρότησιν ἀμερολήπτου ἐπιτροπης ἡ ὁποια νά ἐξετάση τάς ἑκατερωθεν περιπτώσεις. «Ἡμεῖς προσβάλλομεν τάς ἐνόπλους δυνάμεις τοῦ δικτατορικοῦ καθεστώτος αἱ ὁποῖαι: Συλλαμβάνουν Ἑνωτικούς ἀγωνιστάς, τους βασανίζουν μέχρι λιποθυμίας, πολλοί τῶν ὁποίων παρουσιάζονται εἰς τά δικαστήρια μέ σπασμένα τά πλευρά καί σχεδόν ἡμιθανεῖς, ὑποβασταζόμενοι, διότι δέν δύνανται νά σταθοῦν, τούς καιουν μέ τσιγάρα, ἀνατινάσσουν περιουσίας ἀθώων πολιτῶν καί δικηγόρων συνιγόρων τῶν Ἑνωτικῶν, τοποθετοῦν βόμβας καί ἄλλο πολεμικόν ὑλικόν εἰς τάς ἐρευνωμένας οἰκίας ἑνωτικῶν διά νά τούς ἐνοχοποιησουν. κάμνουν ἱεροσυλίας ἐντός τῶν ναῶν ὅπου μνημονεύουν τῶν Μητροπολιτῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί ὅλα αὐτά, ὑπό τάς εὐλογίας τοῦ Μακαρίου, ὑπό τοῦ ὀργανωθέντος κακοφήμου ἐπικουρικοῦ σώματος διά τό ὁποῖον ὁ ἀφιχθεὶς εἰς Κύπρον ἀπεσταλμένος τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς Νομικῶν κ. Τζέφρετ Γκαρετ, διά νά ἐξετάση τάς περιπτώσεις κακοποιήσεως ἑνωτικῶν, συνέστησε νά περιοριστοῦν αἱ δραστηριότητές του, ἐνῶ συγχρόνως ὡμολόγησεν ὅτι ἐσημειώθησαν πολλαί παραβιάσεις τῶν νόμων περί τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων ἐν Κύπρω. Κίνδυνον ἐναντίον τῆς ζωῆς φιλησύχων πολιτῶν ἀπό τῆς ἡμετέρας πλευρᾶς δέν ὑπάρχει ἐνῶ κινδυνεύει ἀνά πᾶσαν στιγμήν ἡ ζωή τῶν Ἑνωτικῶν ἀπό τούς στρατολογηθέντας ἀπό κάθε καρυδιᾶς καρύδι πραιτωριανούς τοῦ Μακαρίου. Οἱ τοῦ Μακαρίου ἐπιτίθενται, κακοποιοῦν ἀνεξελέγκτως καί ἀτιμωρητί, οἱ δικοί μας ἀμύνονται. Ἂς μοῦ ἀναφέρουν ποῖοι ἀπό τά στίφη τοῦ Μακαρίου συνελήφθησαν ἐξ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐκακοποιησαν ἑνωτικούς ἤ ἀνετίναξαν τάς περιουσίας των. Αἱ δικαί μας ἔνοπλοι ὁμάδες ἐδημιουργήθησαν δι' αὐτοάμυναν ἐναντίον τῶν ὑφισταμένων τοιούτων τοῦ Μακαρίου διά τήν τρομοκράτησιν τῶν Ἑνωτικῶν. Σκοπός καί ἐπιδίωξις τοῦ Μακαρίου ἦτο ἡ διά τῆς ἰδικῆς τους ὀργανώσεως τρομοκράτησις τῶν ἀντιφρονούντων πρός ἐπιβολήν τῆς λύσεως τοῦ «ἐφικτοῦ». Πρό τῆς τοιαύτης καταστάσεως ἡ ὕπαρξις τῆς ἡμετέρας ὀργανώσεως ἦτο ἀπαραίτητος ὥστε νά ὑποβοηθήσωμεν τόν λαόν νά ἐκφράση ἐλευθέρως τά αἰσθήματά του. Δέν ἐπιζητοῦμεν τόν ἐμφύλιον πόλεμον τόν ὁποῖον ἀπευχόμεθα, μολονότι ὁ Μακάριος διά τῶν πράξεών του μᾶς ὠθεῖ πρός ἔνοπλον σύγκρουσιν. Ἐάν δέν ὑπῆρχε ἡ ἡμετέρα Ὀργάνωσις θά ἠκούετο, ἀκόμη ἀπό ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς νήσου: «Κάτω οἱ Καλαμαράδες. Κάτω ἡ Ἕνωσις».

Ἡμεῖς δέν ἀνεμίξαμεν ξένους εἰς τάς ὁμάδας μας. Τουναντίον ὁ Μακάριος ἐδέχθη ἐνταῦθα Ἄραβας κομμάντος ὡς ἐκπαιδευτάς, ἐκ τῶν ὁποίων προέρχονται καί ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐνήργησαν ἐπίθεσιν ἐναντίον τῆς Ἰσραηλινῆς Πρεσβείας εἰς Λευκωσίαν καί ἐναντίον τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ ἀεροπλάνου εἰς τόν ἀερολιμένα τῆς Λευκωσίας. Συνεπῶς ἐάν ὑπάρχει κίνδυνος διά τήν Κύπρον ἐκ τῆς δράσεως ἐνόπλων ὁμάδων οὗτος προέρχεται ἀπό τάς τοιαύτας τοῦ Μακαρίου. Ἔχω εἰς χεῖρας μου φωτογραφίαν ὅπου σημαίνον στέλεχος τοῦ Μακαρίου συντρώγει καί συνδιασκεδάζει μετά τοιούτων Ἀράβων κομμάντος.

3η ΕΡΩΤΗΣΙΣ

[«Πῶς νομίζετε ὅτι θά πρέπει νά ἀντιμετωπίση ἡ ἡγεσία καί ὁ Λαός τῆς Κύπρου τόν ὑφιστάμενον πάντοτε κίνδυνον ἐπιβολῆς ἀντεθνικῆς λύσεως;»].

Ὁ κίνδυνος ἐπιβολῆς ἀντεθνικῆς λύσεως θά ἠδύνατο νά ἀποτραπῆ μόνον:

Ὅταν ὁ Μακάριος ἀντιληφθῆ ὅτι ἡ Κύπρος δέν εἶναι μόνον αὐτός, ἀλλά ἔχουν καί ἄλλοι ἐξ ἴσου δικαιώματα νά ἐνδιαφέρωνται διά τό μέλλον της.

Ὅταν ὁ Ἑλληνικός Κυπριακός λαός ἐνεργεῖ ἡνωμένος δι' ἕνα κοινόν σκοπόν, ὁ ὁποῖος δέν πρέπει νά εἶναι ἄλλος ἀπό τήν Αὐτοδιάθεσιν-Ἕνωσιν.

Ὅταν οἱ Ἕλληνες τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος καί ὁ Ἑλλαδικός Τύπος συμβάλουν εἰς τόν ἐπιδιωκόμενον σκοπόν καί δείξουν πραγματικόν ἐνδιαφέρον, ὑποδεικνύοντες εἰς τόν Μακάριον ἤ νά ἀκολουθήση τήν ὀρθήν ἐθνικήν γραμμήν ἤ ἄλλως νά παραιτηθῆ.

Ὅταν ἡ Ἑλληνική Κυβέρνησις ἀντιληφθῆ ὅτι ἡ Κύπρος ἀποτελεῖ ἐν ἀναπόσπαστον τμῆμα τοῦ Ἑλληνισμοῦ τό ὁποῖον δέν ἔχει δικαίωμα νά ἀγνοήση.

Ὅταν ὅλοι ὁμοῦ ζητήσωμεν ἀπό τόν Διεθνῆ Ὀργανισμόν τήν ἄσκησιν τοῦ δικαιώματος τῆς Αὐτοδιαθέσεως, τό ὁποῖον καί οἱ μαῦροι ἀκόμη ἔχουν τό δικαίωμα νά ἀσκήσουν.

Τότε, ἀλλά τότε μόνον, θά ἀποτρέψωμεν ἀντεθνικήν λύσιν, ἡ ὁποία μαγειρεύεται εἰς τάς ἐνδοκυπριακάς συνομιλίας καί θά δυνηθῶμεν νά προβάλωμεν ἀντίστασιν ἐναντίον τῶν συμφερόντων Ἀμερικανῶν, Ἄγγλων καί Ρώσων, οἱ ὁποῖοι ἀντί νά ἐνδιαφερθοῦν διά τάς ἐλευθερίας τῶν λαῶν, κατήντησαν νά εἶναι ἐ μ π ο ρ ο ι λ α ῶ ν. Διότι δέν γνωρίζω περίπτωσιν λαοῦ ὁ ὁποῖος ἠθέλησε νά ἀγωνισθῆ ἐρωμένως μέχρις ἐσχάτων διά τόν δίκαιον ἀγῶνα τῆς ἐλευθερίας του καί τελικώς νά μή ἐπιτύχη.

4η ΕΡΩΤΗΣΙΣ

[«Νομίζετε ὅτι ὑπάρχει ἀκόμη ἔδαφος διά συνεννόησιν μέ τόν Μακάριον καί ἀπό κοινοῦ ἀντιμετώπισιν τῶν διαφαινομένων κινδύνων;»].

Δεδομένης τῆς ἰδιοσυγκρασίας καί τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ Μακαρίου αἱ ὁποῖαι συνταυτίζονται μᾶλλον μέ τό ἀτομικόν του συμφέρον δέν βλέπω εὐοιώνους προοπτικάς διά συνεννόησιν μετά τούτου. Τήν νοοτροπίαν αὐτήν τοῦ Μακαρίου ἀντελήφθησαν τόσον ὁ Σοφοκλῆς Βενιζέλος ὅσον καί Κυβερνήσεις τοῦ Κέντρου περί τῶν ὁποίων καί ἄλλοτε ἀνέφερον δημοσία. Ὁ μέν πρῶτος μοῦ διεβίβασε μέσω Μποδοσάκη ὅτι ἡ πρώτη του πρᾶξις ἐάν ἀνελάμβανε τήν Ἀρχήν θά ἦτο ἡ ἀποπομπή τοῦ Μακαρίου. Κυβέρνησις Κένεντυ, δέν ἐνθυμοῦμαι ποία, εἰς Ὑπουργός Ἐξωτερικῶν, νομίζω ὁ κ. Παλαμᾶς, μοῦ διεμήνυσε μέσω τοῦ Πρεσβευτοῦ κ. Στεφ. Πεσματζόγλου, ἐάν θά ἐδεχόμην νά ἀναλάβω καθήκοντα τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ἀποπεμπομένου τοῦ Μακαρίου. Δέν ἀναφέρω ἐπίσης τήν νόταν τοῦ Φεβρουαρίου 1972 τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρός τόν Μακάριον. Ἀντιλαμβάνεσθε συνεπῶς ὅτι πλεῖσται Ἑλληνικαί Κυβερνήσεις ἐγνώριζον ὅτι οὐδέν δύνανται νά ἐπιτευχθῆ ἀπό ἀπόψεως λύσεως τοῦ Κυπριακοῦ ἐφόσον ὁ νῦν Πρόεδρος κατέχει τήν Ἐξουσιαν, ἀλλά καί οὐδείς ἠθέλησε νά λάβη το μαστίγιον καί νά τόν ἐκδιώξη ἀπό τόν οἶκον τοῦ Κυρίου.

Δέν πρέπει συνεπῶς νά βλέπωμεν ἐγγύς λύσιν τοῦ Κυπριακοῦ εὐνοούσαν τούς πόθους τῶν Πανελλήνων ἐφόσον ὁ Μακάριος εἶναι ἐξ τῆς Ἀρχῆς, διότι οὗτος ἐπιδιώκει λύσιν σύμφωνα πάντοτε πρός τό ἀτομικόν του συμφέρον. Καί ἀπό ἰδικῆς του πλευρᾶς ὁ Μακάριος δέν ἔχει ἄδικον, διότι μέ λύσιν Ἑνώσεως θά χάση τά σήμερον κεκτημένα. Πλήν τῶν ἄλλων διαθέτει ἀνεξελέγκτως τεραστίους πόρους τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας τήν ὁποίαν ἐφρόντισε διά τοῦ Κυπριακοῦ Συντάγματος νά ἀπαλλάξη ἀπό κάθε κρατικόν ἤ ἄλλον ἔλεγχον. Ἡ περιουσία τοῦ Κύκκου ἀνερχομένη εἰς 80 ἑκατ. λίρας περίπου διαχειρίζεται ὑπό τοῦ ἡγουμένου της δοτῆς ἐκλέγεται ὄχι ὑπό τοῦ λαοῦ ἀλλά ἀπό καμμιά 20 καλογερούδια, ποῦ διαμένουν στή Μονή καί τήν περιουσίαν αὐτήν ὁ Μακάριος διαθέτει ὅπως θέλει. Ἡ περιουσία τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἀνέρχεται εἰς ἄλλο τόσον ποσόν καί τό ὁποῖον ὁ Μακάριος διαθέτει κατά τό δοκοῦν. Εἰς Κύπρον ὑπάρχει Καλογηρόκρατία, οἰκονομική καί διοικητική. Πλέον τούτων, ὁ Μακάριος δύναται νά διαθέση τά ἑκατομμύρια τοῦ Συνεργατισμοῦ καί τοῦ συγκροτήματος τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας ἀνερχόμενα συνολικῶς εἰς 100 ἑκατ. λίρας, καθώς καί τό κρατικόν ταμεῖον. Διά τοῦ ἀφθόνου τούτου χρήματος, χωρίς νά δώση λογαριασμόν εἰς οὐδένα, ἠγόρασεν ἄφθονον ὁπλισμόν διά τόν ἐξοπλισμόν τῶν παρανόμων ὁμάδων του, διά τήν μισθοδοσίαν μπράβων του καί διά τήν ἐξαγοράν συνειδήσεων. Πῶς εἶναι δυνατόν νά ἐγκαταλείψη ὅλα αὐτά, περιοριζόμενος εἰς τά καθήκοντα ἑνός ἁπλοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἀλλά καί πῶς εἶναι δυνατόν νά τόν καταπολεμήση κανείς δημοκρατικῶ τῷ τρόπω ὅταν ἔχη ὅλους αὐτούς τούς πόρους τῆς Ἐκκλησίας, τούς ὁποίους δαπανᾶ ἀφειδῶς διά τήν πολιτικήν ἐπικράτησίν του; Εἰς τάς πρώτας Προεδρικάς ἐκλογάς ἔλαβε προσωπικῶς, ὅπως ἐδήλωσε ἀρχικῶς, χρέος ἀπό τήν Τράπεζα τῆς Κύπρου 800 χιλιάδων λιρῶν, πλήν τῶν ἄλλων ποσῶν ποῦ ἔλαβε ἐξ Ἑλλάδος, καί τό ὁποῖον κατόπιν ἀπεπλήρωσε διά χρημάτων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἴδοῦ διατί ἡμεῖς ἐζητήσαμεν νά ἀναμετρηθῶμεν ἐπί τοῦ πολιτικοῦ στίβου μέ τόν Μακάριον ἐπί ἴσοις ὅροις καί διά δημοκρατικῶν μεθόδων, διότι εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θά νικήσωμεν. Δι' αὐτό καί οὔτος φυγομαχεῖ πρό τῶν ὅρων μας, ὧν οἱ κυριώτεροι εἶναι:

α) Νά χορηγηθοῦν πολιτικαί ἐλευθερίαι εἰς τόν Ἑλληνικόν Κυπριακόν λαόν νά ἐκφράση ἐλευθέρως καί ἀβιάστως τήν θέλησίν του ἐπί τοῦ Ἐθνικοῦ ζητήματος. Οὐδεὶς ἔχει τό δικαίωμα ἐρήμην αὐτοῦ νά τοῦ ἐπιβάλη λύσιν.

β) Νά διενεργηθοῦν γνήσιοι ἐκλογαί πρός ἀνάδειξιν Προέδρου τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας. Τοῦτο προϋποθέτει τόν σχηματισμόν ὑπηρεσιακῆς Κυβερνήσεως.

γ) Ὁ νῦν Πρόεδρος νά ἐκλέξη μεταξύ Ἐκκλησίας καί Πολιτικῆς.

δ) Νά ἐπιδιηθῆ αὐστηρός ἔλεγχος ἐπί τῶν οἰκονομικῶν πόρων τούς ὁποίους χρησιμοποιεῖ ἑκάστη παράταξις. Δέν δύναται ὁ Μακάριος νά ἐξοδεύη ἑκατομ. λιρῶν διά τήν ἐκλογικήν του ἐπικράτησιν, ποσόν τό ὁποῖον λαμβάνει ἀπό τάς ἐκκλησίας καί τό κρατικόν θησαυροφυλάκιον.

Τάς προτάσεις αὐτάς δέν ἐδέχθη, διότι γνωρίζει ὅτι θά χάση.

Πρέπει νά ἀποκαλυφθῆ ἡ ἀπάτη τοῦ Μακαρίου καί ἡ διά τοῦ χρυσίου αἰσχρά προπαγάνδα του.

5η ΕΡΩΤΗΣΙΣ

[«Ἐγράφη ὅτι ἐπιδιώκεται ἡ σύλληψίς σας, ἐνδεχομένως δέ καί ἡ δολοφονία σας. Πῶς ἀντιμετωπίζετε τό θέμα τοῦτο;

Σημείωσις τοῦ «Βήματος»: Ὅπως σημειοῦται καί εἰς ἄλλην στήλην, εἰς τήν παράγραφον αὐτήν ἡ σύνταξις τῆς ἐφημερίδος εὑρέθη, μέ λύπην της, εἰς τήν ἀνάγκην νά προβῆ εἰς περικοπάς, τάς ὁποίας τῆς ἐπιβάλλουν αἱ διατάξεις τοῦ νόμου].

Γνωρίζω ὅτι ἐπιδιώκεται ἡ σύλληψις ἤ ἡ δολοφονία μου. Ἡ δολοφονία μου μπορεῖ νά γίνη, ἡ σύλληψίς μου ὄχι. Διότι δ έ ν ἐ σ ή κ ω σ α ποτέ ψηλά τά χέρια. Ἐκεῖνοι ποῦ θά ἐπιχειρήσουν νά μέ δολοφονήσουν πρέπει νά ὑπολογίζουν καί τή δική τους ζωή. Τό ζήτημα τοῦτο ἀντιμετωπίζω ὅπως τό ἀντιμετώπισα εἰς ὅλους τούς ἀγῶνας μου. Γνωρίζω ὅτι παίζω μέ τήν ζωήν ἤ τόν θάνατον. Ἀλλά γνωρίζω ἐπίσης ὅτι ἀξίζει ὁ θάνατος διά τό ἔργον ποῦ ἐπετέλεσα καί ἐπιτελῶ εἰς τήν Κύπρον. Πληρωμένους δολοφόνους γνωρίζω ὅτι εὑρίσκει κανείς παντοῦ. Δέν ἐφανταζόμην ὅμως ποτέ (...). Μετά τό κήρυγμα τοῦ ἀνεκδιηγήτου Κ(...) καί τήν ὄσκησιν πιέσεως(...) ἐστάλησαν εἰς Κύπρον τέσσαρες(...), ὧν τά ὀνόματα κατέχω, μέ σκοπόν νά μέ συλλάβουν ἤ νά μέ δολοφονήσουν. Ντρέπομαι(...) καί τά ὀνόματά των κρατῶ καί δύναμαι νά τά δώσω (...) ἐάν μοῦ ζητηθοῦν. Τούς παρακολουθῶ καί ἐγώ καί καλόν θά ἦτο νά ἀναχληθοῦν ὁπόθεν ἐστάλησαν.

Τελευτῶν ἐρωτῶ ἐάν ὅσα καταγγέλλω ἐνυπογράφως ἀποδειχθοῦν ἀληθῆ (ὑπάρχουν καί πλεῖστα ἄλλα) ποία πρέπει νά εἶναι ἡ θέσις τοῦ Ἑλλαδικοῦ Τύπου καί ἰδίως τῆς ἐφημερίδος ἡ ὁποία τόσον μᾶς καταπολεμᾶ καί τόσον ἐξυμνεῖ τόν Μακάριον; Διότι ἐάν δέν θελήσητε νά τά ἐξακριβώσητε καί ἐξακολουθήσητε τήν ἐναντίον μας πολεμικήν σας τότε ἔχομεν τό δικαίωμα νά ὑποθέσωμεν πολλά περί τῆς συνεργασίας σας μέ τόν Μακάριον. Ἐμεῖς παίζομεν μέ ἀνοιχτά χαρτιά.

Κύπρος, 17.9.1973

Γ. ΓΡΙΒΑΣ - ΔΙΓΕΝΗΣ

«ΤΟ ΒΗΜΑ»

Στό χθεσινό «Βῆμα» δημοσιεύθηκε τό ἀκόλουθο σχόλιο, ἐν σχέσει μέ τίς δηλώσεις τοῦ στρατηγοῦ Γρίβα:

Στήν ἐπιστολή του, ποῦ δημοσιεύομε σήμερα, ὁ στρατηγός Γρίβας ἐκφράζει, μεταξύ ἄλλων, καί τή δυσφορία του γιά τίς ἐπικρίσεις τοῦ «Βήματος», τό ὁποῖο δέν ἔπαυσε νά ὑπογραμμίζη τούς κινδύνους ἑνός ἐμφυλίου σπαραγμοῦ. Ὁ στρατηγός ὅμως φαίνεται νά τελῆ ὑπό τήν ἐντύπωση ὅτι «Τό Βῆμα» μεροληπτεῖ ὑπέρ ἀτόμων καί ὅτι σ' ἕνα θέμα ἐθνικό, ὅπως εἶναι τό κυπριακό, εἶναι δυνατόν νά «συντάσσεται ἐναντίον καί ὑπέρ» προσώπων.

**Παί